

a) at denne arbejdstager skal anses for en sådan person, når den pågældende på grund af beskæftigelsens karakter udfører arbejdet, der også udføres i forholdsmæssigt korte tidsrum, samtidigt i forskellige medlemsstater og i den sammenhæng ofte krydser medlemsstaternes grænser,

og

b) at arbejdstageren ligeledes skal anses for en sådan person, når den pågældende i forbindelse med ét og samme arbejdsforhold er forpligtet til normalt (sædvanligvis) at udføre arbejdet i flere medlemsstater, herunder i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, eller i flere andre medlemsstater end den, hvor i han er bosat, — uden at det afhænger af varigheden af de på hinanden følgende perioder, hvor den pågældende opfylder sine forpligtelser i de enkelte medlemsstater, og af de mellemliggende afbrydelser — eller af, at der er en tidsmæssig begrænsning?

2) Hvis den ovenfor under b) anlagte fortolkning skal lægges til grund, kan artikel 14, stk. 2, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) [org. s. 3] nr. 1408/71 finde anvendelse i en situation, hvor arbejdet ifølge den forpligtelse, der følger af arbejdsforholdet mellem arbejdstageren og én (og samme) arbejdsgiver, normalt skal udføres i flere medlemsstater, og hvor opfyldelsen af forpligtelserne i den medlemsstat, hvor arbejdstageren er bosat, tages i betragtning, også når en sådan situation — arbejde udført i netop denne medlemsstat — må bedømmes som udelukket på tidspunktet for arbejdsforholdets indgåelse, og kan, i tilfælde af et benægtende svar, artikel 14, stk. 2, litra b), nr. i), i forordning (EØF) nr. 1408/71 i givet fald finde anvendelse?

(<sup>1</sup>) EFT L 149, s.2-50.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af sad den 7. marts 2011 — Sąd Rejonowy Poznań (Republikken Polen) mod Bank Handlowy, Ryszard Adamiak, Christianapol Sp. z o.o.**

(Sag C-116/11)

(2011/C 152/24)

Processprog: polsk

**Den forelæggende ret**

Sąd Rejonowy Poznań

**Parter i hovedsagen**

Bank Handlowy, Ryszard Adamiak, Christianapol Sp. z o.o.

**Præjudicielle spørgsmål**

1) Skal artikel 4, stk. 1, og stk. 2, litra j), i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs (<sup>1</sup>)

fortolkes således, at begrebet »insolvensbehandlings afslutning«, der anvendes i denne bestemmelse, skal fortolkes selvstændigt uafhængigt af de ordninger, der gælder i de enkelte medlemslandes retssystemer, eller er det alene den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor behandlingen er indledt, der er afgørende for, hvornår insolvensbehandlings afslutning indtræder?

2) Skal artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs fortolkes således, at den nationale ret, der behandler en begæring om indledning af sekundær insolvensbehandling, aldrig kan tage stilling til, om skyldneren, over for hvem der er indledt en hovedinsolvensbehandling i en anden medlemsstat, er insolvent, eller skal bestemmelsen i stedet fortolkes således, at en national ret i visse situationer kan tage stilling til, om skyldneren er insolvent, navnlig når hovedinsolvensbehandlingen er en beskyttelsesprocedure, hvorunder retten har fastslået, at skyldneren ikke er insolvent (den franske »sauvegarde«-procedure)?

3) Åbner fortolkningen af artikel 27 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs mulighed for at indlede en sekundær insolvensbehandling, hvis karakter er præciseret i forordningens artikel 3, stk. 3, andet punktum, i den medlemsstat, hvor alle den insolvente skyldners aktiver befinder sig, når hovedinsolvensbehandlingen, der anerkendes automatisk, har karakter af beskyttelsesforanstaltning (som det er tilfældet med den franske »sauvegarde«-procedure), når der inden for rammerne heraf er vedtaget og stadfæstet en betalingsplan, når denne plan overholdes af skyldneren, og når retten har forbudt, at skyldnerens aktiver sælges?

(<sup>1</sup>) EFT L 160. s. 1-18.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 8. marts 2011 — Non profit-organisationen PRO-BRAINE (A.S.B.L.), Michel Bernard og Charlotte de Lantsheere mod Commune de Braine-le-Château**

(Sag C-121/11)

(2011/C 152/25)

Processprog: fransk

**Den forelæggende ret**

Conseil d'État

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Non profit-organisationen PRO-BRAINE (A.S.B.L.), Michel Bernard og Charlotte de Lantsheere

Sagsøgt: Commune de Braine-le-Château

**Præjudicielt spørgsmål**

Udgør den endelige afgørelse om fortsat drift af et godkendt eller allerede operationelt deponeringsanlæg, der er truffet i medfør af artikel [14b] i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald <sup>(1)</sup>, en tilladelse i henhold til artikel 1, stk. 2, i direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet <sup>(2)</sup>?

<sup>(1)</sup> EFT L 182, s. 1.

<sup>(2)</sup> EFT L 175, s. 40.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie van België (Belgien) den 10. marts 2011 — INNO NV mod Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA**

(Sag C-126/11)

(2011/C 152/26)

Processprog: nederlandsk

**Den forelæggende ret**

Hof van Cassatie van België

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: INNO NV

Sagsøgte: Unie van Zelfstandige Ondernemers VZW (UNIZO), Organisatie voor de Zelfstandige Modedetailhandel VZW (Mode Unie), Couture Albert BVBA

**Præjudicielt spørgsmål**

Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF <sup>(1)</sup> af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for brugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22), i særdeleshed artikel 1, artikel 2, litra d), artikel 3, stk. 1, og artikel 5 fortolkes således, at disse artikler er til hinder for en national bestemmelse som artikel 53, stk. 1, første og tredje punktum, i lov af 14. juli 1991 om handelspraksis og om oplysning og beskyttelse af forbrugeren, som for de i lovens artikel 52, stk. 1, omhandlede sektorer forbyder, at de erhvervsdrivende i spærreperioden fra den 15. november til

den 2. januar og fra den 15. maj til den 30. juni annoncerer med prisnedsættelser eller antyder prisnedsættelser som omhandlet i lovens artikel 42, idet stedet eller de anvendte kommunikationsmidler er uden betydning, og at de erhvervsdrivende før en spærreperiode annoncerer med eller antyder en prisnedsættelse, der skal gælde i spærreperioden, hvorved den omhandlede foranstaltning, uanset den af den nationale lovgiver anførte dobbelte målsætning, nemlig på den ene side at beskytte forbrugernes interesser og på den anden side at regulere konkurrenceforholdet mellem de erhvervsdrivende, i virkeligheden vedrører konkurrenceforholdet mellem de erhvervsdrivende og ikke effektivt bidrager til beskyttelse af forbrugeren, når lovens øvrige garantier tages i betragtning?

<sup>(1)</sup> EFT L 149, s. 22.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 11. marts 2011 — Aldegonda van den Booren mod Rijksdienst voor Pensioenen**

(Sag C-127/11)

(2011/C 152/27)

Processprog: nederlandsk

**Den forelæggende ret**

Arbeidshof te Antwerpen

**Parter i hovedsagen**

Sagsøger: Aldegonda van den Booren

Sagsøgt: Rijksdienst voor Pensioenen

**Præjudicielle spørgsmål**

1) Er artikel 52, § 1, i kongelig anordning af 21. december 1967 om fastsættelse af alders- og efterladtepensionsordningen for arbejdstagere, hvorefter en efterladtepension nedsættes som følge af en forhøjelse af den alderdomspension, der tildeles i medfør af lov af 31. maj 1956 om almindelig alderdomspension, på grund af indførelsen af ligebehandling af mænd og kvinder ved lov af 28. marts 1985, forenelig med fællesskabsretten, navnlig med artikel 46a i forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet <sup>(1)</sup>?